

дава материалнитѣ и сръдства, безѣ каквито държавата не може ни минута да дѣйствува, и друго — за запазване на нормаленъ общественъ и политически животъ, който съ нищо друго не се застрашава тъй много, както подѣ натиска на материалното угнетение. Податливостта и поквареността въ политическия животъ на страната ни трѣбва въ не малка степенъ да се отдаватъ на западналия занаятчийски и изобщо градски поминъкъ. И до като градското ни население, болшинството отъ което съставляватъ занаятчиитѣ, не заякне материално, то още дълго врѣме нѣма да бжде съзнателенъ носителъ на правилни възгледи върху управлението и държавата, да служи за здрава опора на единъ нормаленъ политически и общественъ животъ, за постигането на каквото воюва демокрацията. Последната поради това, въ свой собственъ, па и въ народенъ интересъ, трѣбва да има и има въ сжщностъ за една отъ първитѣ си задачи, да създаде условия за вирението на едно силно занаятчийско съсловие, уповаеще се, обаче, прѣди всичко на своята собствена стопанска и нравствена мощъ. Въ мнозинството на българскитѣ занаятчийи демокрацията вижда сега и ще вербува въ бждеще свои неподатливи съмишленици . . . Тя ще подкрѣпи и насърдчи занаятчийскиятъ поминъкъ съ всички разумни сръдства, съ каквито разполага съврѣменната държава, като: подигане на професионалното образование, създа-